

[Wilhelm]

drag, vi her har taget, men dels er det jo ikke de eneste skatteforslag, VS har fremsat, heller ikke de eneste fradragsforslag, VS har fremsat – nogle af dem var til behandling for tre måneder siden – dels har vi udtrykkeligt selv gjort opmærksom på i fremsættelsestalen, at det allervigtigste område, nemlig rentefradragsretten, slet ikke er med i denne buket; den har vi ikke glemt, og den vil vi også godt være med til at gøre noget ved.

Til sidst til hr. Kallesøe, som var noget forarget over bemærkningerne til fondsforlaget. Det synes jeg er lidt besynderligt, fordi vi har gjort de konservative den tjeneste, at bemærkningerne til fondsforlaget stort set er citeret fra hr. Kallesøes partifælle landsretssagfører Kristian Mogensen. Det er derfra, vi har den faglige ekspertise om, hvordan fondsbestemmelserne kan udnyttes. Det har han gjort fremragende. Jeg kan meddele, at det sagsanlæg, han truede med for et år siden, aldrig er blevet til noget.

Hr. Kallesøe siger, at det her vil de ikke være med til, men alt muligt andet vil man gerne være med til imod skatteunddragelser, og at hele det konservative folkepartis historie viser, at det vil man meget gerne. Jeg vil sige, at jeg har den modsatte erfaring. Jeg tror, at som en god tommelfingerregel kan man sige – den har vi i hvert fald benyttet: tag og følg ledende konservative erhvervsfolk og politikere tæt i hælene, så finder man skattefiduserne. Det er dér, vi har fundet fondsfiduserne, det er dér, vi har fundet en del af fradragsfiduserne. Lad mig bare nævne den sidste, som slet ikke er med i denne buket, en smart fidus om at benytte afskrivning på bindende kontrakt ved i virkeligheden at dele sit selskab op og sige, at det er to forbundne selskaber. Det ene laver boltene, det andet laver møtrikkerne – dette eksempel med bolte og møtrikker er selvfølgelig konstrueret, men i øvrigt er eksemplet konkret – og lad dem så indgå bindende kontrakt med hinanden og afskrive på hinandens bindende kontrakter. Det er smart. Det er virkelig smart. Det var selvfølgelig ikke hensigten, da man lavede den lov, men det er en smart udnyttelse, og den kan man næsten ikke finde uden at gå i sporene på en tidligere finansminister.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Jeg skal ikke gå ind i nogen debat med hr. Wilhelm om hans forslag, det vil nok også være nytteløst. Men der er stillet et spørgsmål, nemlig om, hvornår udvalget vil være færdigt med sit arbejde. Det kan jeg ikke svare på, ud over at jeg kan sige, at det ikke bliver i denne folketingssamling. Så er vi nået så langt frem. Det er et temmelig omfattende arbejde, og derfor vil det tage nogen tid.

Så spurgte hr. Bernhard Baunsgaard også, hvorfor Nationalbanken ikke skulle have pligt til løbende at give oplysninger. Jeg tror ikke, jeg kan give et klarere og bedre svar end det, jeg gav som indledning til mine kommentarer til forslaget, at det er overladt til ligningsrådet at træffe beslutning derom.

For øvrigt kun den bemærkning til hr. Wilhelm, der kritiserer så stærkt den administration, der finder sted af vurderingen af, om en skattesag er forsættelig eller ikke forsættelig, at jeg synes, hr. Wilhelm samtidig skulle have oplyst, at det er folkevalgte elementer, der sidder og træffer disse afgørelser og vurderer, hvorvidt en sag er forsættelig eller ikke forsættelig, og ud fra den vurdering pålægges der en efterbetaling, eventuelt en bøde, alt efter om der er grundlag for det eller ej. Men det er altså, ligesom hr. Wilhelm underkendte den administration af skattelevene, hvorefter netop det folkevalgte element skulle føre kontrol med, at administrationen foregår på en rigtig måde.

Glistrup (FP):

Der er nogle mennesker, som psykisk bryder ganske og aldeles sammen, blot de bliver misforstået af en eneste enkelt anden medborger. De udtrykker det sådan: min kone forstår mig ikke, og så forsummer de i alkoholisme og bliver totalt ødelagt. Hvor forfærdeligt er det så ikke for mig her på denne eftermiddag at måtte konstatere, at der ikke bare er en enkelt, om hvem jeg må sige: han forstår mig ikke. Men jeg må sige om hr. Wilhelm: han forstår mig ikke, om hr. Ellemann-Jensen: han forstår mig ikke, om hr. Bollmann: han forstår mig ikke. Det er altså den tragedie, som jeg har fået ud af behandlingen her i dag.

Hr. Wilhelm troede, at jeg havde svigtet idealerne fra min politiske barndom. Når jeg i fokusudsendelsen den 30. januar 1971 på-